

те накарамъ да го дадешъ. Не забравяй, че отъ тебе зависи дали днитъ на Елена и Ана въ монастира ще бждатъ скжсени или не.

Тя бързо се обърна, издърпа ржката си. Дигна прерително рамене.

— Не сж твоитъ долни заплахи, които ще ме накаратъ да взема решение, което не желая. Е добре — чуй. Азъ приемамъ да стана жена на императора. Кажй това на пратеницитъ му.

Изненадата бѣ тѣй силна, че Борилъ се стжписа назадъ, безмълвенъ, поразенъ. Не можа нищо да каже, сякашъ езикътъ му се бѣ вцепенилъ.

Къмъ тѣхъ изтича капетанъ Захари.

— Пратеницитъ пристигатъ!

Царьтъ се опомни, каза да влѣзатъ при тѣхъ другарикитъ на царкинята. Набързо метнаха връзъ раменетъ ѝ лъскава яksamитена мантия, сложиха на руситъ ѝ коси скжпоцененъ вѣнецъ. Когато момитъ се наредиха около нея, той застана при прага.

Долу засвириха тржбитъ на херолдитъ. Борилъ пошплна последнитъ си нареждания. Следъ това се обърна къмъ Мария. Подаде ѝ ржка. Тя едва докосна съ края на прѣститъ си високо издигнатата му дѣсница. Три валета поеха широката ѝ свѣтлосиня намѣтка. Вратитъ се разтвориха предъ тѣхъ и цѣлиятъ синклитъ, поразенъ и безмълвенъ видѣ двамата бавно да пристжпватъ къмъ престола.

Мария бѣ отстжпила.

На каква цена? И всѣки остана съ една загадка въ сърдцето си.

Борилъ заведе девойката до малкия престолъ, който бѣ сложенъ отлѣво на неговия и я помоли да седне. Следъ това зае мѣстото си. Девойкитъ обградиха царкинята. Блюстителитъ широко разтвориха вратата откъмъ главния входъ.

На прага застанаха два реда латински херолди, които протржбиха пристигането на пратеницитъ. Ансьо дьо Кайо и Кононь дьо Бетюнъ, обкржжени отъ блѣскава свита,